

Vadászati szemle.

(Szalonkák és fajdok.)

Az idei tavaszi szalonkázás egészen méltó utódja volt az elmúlt ősziének. Az ország legkülönbözőbb részeiből vett tudósítások s vadász ismerőinktől hallott nyilatkozatok bizon ezuttal is csak szegénységi bizonyítványokat képeznek a vadász-sport ezen szép neméről; s részünkről egészen indokoltnak találjuk Szt.-Hubert hiveinek azon aggodalmát, hogy vajjon nem valamely mélyebben rejlő természeti ok-e az, melynek a kedves hosszucsőrűek utóbbi időben észlelt kimaradását tulajdonitanuk kell? Óhajtjuk az ellenkezőt, s van is némi reményünk arra, hogy a kedvetlen jelenség ezuttal is csak esetleges volt, s mint rendesen történni szokott: a csalékony látszat nagyobbitva tünteti fel a bajt s az maradandó semmiesetre sem lesz.

Némely tudósításokban ugyanis azon megjegyzést találjuk, hogy a míg a szalonkahuzások ez idén igen gyengék voltak, s a les ugyszólván semmit sem ért, addig a hajtók előtt mégis 10—12 repült fel. Ebből pedig azon következtetést lehet vonni, hogy honunk határain esetleg sok átvonulhatott észrevétlenül.

Néhol igen korán, így pl. Lengyeltóiban (Somogy) már február 28-án láttak szalonkát, a gödöllői erdőkben pedig márczius 2-án lőttek is egyet.

Azon helyzetben vagyunk, hogy a szalonkázások eredménye felől egy pár helyről számszerinti adatokat is közölhetünk, s ezek az ország különböző vidékeiről lévén, legalább vázlatos képét nyújtják az idei tavaszi szalonkaidénynek.

Iharosberényből ápril 13-ról már befejezettnek jelezték a szalonkázást. Az időjárás kedvezőtlen volt s az ottani pagonyk szorgalmas átkutatásával 130 darabot ejtettek. Ily eredménnyel, úgy véljük, sok helyen szivesen meg lennének elé-

gedve, de az iharosberényi tudósító ugrálszik különbekhez van szokva, mert ezt „silánynak“ nevezi.

Tarnócán gr. Széchényi Ferencz ur birtokán márczius utolsó felében, mindössze 16 hajtónapon át és naponta 3—4 urivadászból állott társaság rendezett szalonkahajtásokat. A szalonka igen gyéren s csak egyesével mutatkozott; egész napi keresések eredménye többnyire csak 3—4 drb volt; de a közben egy pár jobb nap kedvezőbb eredménnyel is végződén, egészben mégis összeszedtek 105 darabot.

Zemplénben Gálszécs környékén ápril első hetében kezdtek a szalonkák mutatkozni, de szintén kevés volt s 9—10 napi kísérleten 7—8 puskás 50—60 darabot lőtt. Ugyanott gr. Andrassy Géza 10-es söréttel egy erős vadkant a szeme és füle között talált, úgy, hogy másnap elvérezve s a farkasoktól félig felfalva találták meg.

A lapályos fekvésű szép Mura erdőben, a szalonkák eme kedvencz helyén is csekély volt az ezidei szalonkás eredménye. Lenk Ödön főbérő, mint vendégszerető házigazda és kitűnő Nimrod, márczius 17—22-ike között vadásztatott ottan, néhány szivesen látott vendégével s 47 darabot szedtek aggatékra, mely más évekhez képest csekély eredmény. Ezen szép erdő igen kedvencz helye a fővadnak is, mely ottan bő táplálékot és kitűnő vizet talál. A főbérő általán kiváló gondot fordít s szókát, télen pedig szénaboglyákat rakat a vad számára; vadászatok alkalmával az anyaállatokat kiméli stb., a gondos figyelem meg is látszik a szép szarvas s még szebb és gazdagabb őzallományon.

Lengyeltótiban gr. Zichy Béla birtokán márczius utolsó felében kedvezőtlen időjárás mellett 4 nap alatt ejtették meg a szalonkavadászatokat, s jóllehet a szalonkáknek ez is egy igen kedvencz helye, a 6 urivadászból állott társaság még sem birt 41 darabnál többet aggatékra szedni, miközben egy nyest

is lövetett. Ugyanitt az őzvad pompásan kitelelt, szépen meghiztak a makkon, s a bakkok hatalmas agancsokat raktak fel.

Dobsina vidékén Cs. B. jeles vadász a tavaszi huzás idején 4 erdei szalonkát puskázott le; s azonkívül évi löjegy-zékében 7 császármadár-kakast mutat ki, melyeket csalsippal hívott lövésre.

Alsó-Árvában, Vác vidékén, valamint több más helyen is általában csekély eredménnyel végződtek a szalonka vadászatok.

Ennél kedvezőbb adatokat jegyezhetünk fel az ideii fajdvadászatokról.

Hg. Coburg Fülöp ő fensége Gömörben Pohorella környékén május 6-áig 3 drb süketfajdot lőtt.

A magas Tátrában ápril 20-ika körül gróf Nádasdy Ferencz 2 nagy és ritka szép fajdkakast, Vancsó Gyula pedig egy 4 $\frac{1}{2}$ kilo súlyu, közép nagyságut lőtt. Fel- és lemenet 3—4 lábnyi magas hóban kellett gázolniok.

Alsó-Árvában is kitünő sportot ígért ez idénre a fajdvadászat, s D. G. ottani tudósító ápril végéig 3 derék süketfajd-kakast már ejtett is, de az időben még mindig ujak dürrögtek, s a nyirfajdvadászatok még csak azután vették kezdetüket.

Gömör felső részeiben Szeniczey Ödön orsz. képv. május elején társas vadászatot tartott s 3 darab vaddisznó és néhány nyirfajd lövetett. Őmaga egy vadkant és két nyirfajd-kakast ejtett, s különösen egyik nyirfajdért félóraig kellett hason másznia a hegyeket, melyeket akkor még teljesen hó borított.

Poprád mellett a királyhegyi pagonyban májusban Blásy ur és Adriányi kir. főerdész egy süketfajd-kakast és egy nyirfajd-kakast ejtettek.

Az árvai Magurán, 4600 láb tengerszin feletti magasban már ápril 2-án hallották a nagykakas dürrgését, s szép sikerre

való kilátással tettek előkészületeket az idei fajdvadászatokra. Hiszük, hogy várakozásuk teljességbe is ment.

Az elősorolt néhány adatból is kitűnik, hogy a fajok erdős bérceink csendes rejtekeiben még mindig szép számmal tanyásznak, s midőn a férfiasan nemes sport kedvelőinek a a felmutatott szép eredményekre gratulálunk! meg kell jegyeznünk még, hogy úgy a süket, valamint a nyírfajd a szárnyas vadakban híres Csehországban is már csak gyéren fordul elő, s egy-két drb elejtését ottan ritka vadászeseménynek tekintik.

Sz. M.

Némely adatok az ausztráliai mézgefáról.

Az Eucalyptusok fája zöld állapotában puha, de levágatása után a mézgagyanta, melyet igen bőven tartalmaz, nemsokára megszilárdul, s a fa száraz állapotában keménnyé és majdnem romolhatatlanná válik. Ezen fa hajók, hidak és más víziépítményekre megbecsülhetetlen. A hajók nagy rontója, a „*Teredo navalis*“ nem bántja, sem a tropikus vidékeken a fát pusztító sokféle rovar (*Termita*, fehér hangya sat.) Ennekfolytán Keletindióban a vasuti talpakat többnyire Eucalyptus fából készítik.

Az Eucalyptusnak számtalan faja van, melyek mindenféle ipari czélokra a legjobb haszonfát szolgáltatják, többek között hajóépítésre, kerékgyártó, ács, asztalos és esztergályos munkákra. Lombozatja mindég zöld és nehezen hull le a fáról. De a kérge könnyen válik el a törzsről, és pedig oly nagy darabokban, hogy a bennszülöttek gyakran egyetlenegy darabból durva hajókat készítenek. Oly nagyszerű épületfát semmi más fa nem képes szolgáltatni, mint az ausztráliai mézgefák némelyike. Egy deszka, mely Victóriából a londoni kiállításra küldetett, 100 font sterlingért adatott el. Ez egy hibátlan, 70 méter hosszú, 79 cm. széles és 8 cm. vastag